

ทำไมต้องทำบุญ

๗ วัน ๕๐ วัน ๑๐๐ วัน ?

ประเพณีของชาวพุทธ เมื่อมีผู้เสียชีวิต เรามักจะคุ้นเคยกับการทำบุญให้ผู้ตาย คือ ทำบุญ ๗ วัน ๕๐ วัน และ ๑๐๐ วัน เคยสงสัยไหมว่า ทำไมต้องเป็นอย่างนั้น

การทำบุญ ๗ วัน คือ ช่วงที่ผู้ตายยังวนเวียนอยู่ในเมืองมนุษย์ นี่สำหรับผู้ที่ไม่ได้ไปมหานรก ผู้เป็นญาติก็จะได้มีโอกาสนี้ ๗ วันนั้นส่งบุญไปช่วยกันได้

การทำบุญ ๕๐ วัน คือ ช่วงที่กำลังรอคอยการพิพากษาจากพญายมราชในยมโลก คือไปเข้าคิวคอยอยู่ในช่วงนี้

การทำบุญ ๑๐๐ วัน คือ ช่วงระหว่าง ๕๐ - ๑๐๐ วัน เป็นช่วงพิพากษา และส่งไปเกิดเป็นอะไรต่ออะไร เช่น ไปเกิดในยมโลก ไปเป็นมนุษย์ เป็นเทวดา เป็นเปรต อสุรกาย สัตว์เดรัจฉาน เป็นต้น

เพราะฉะนั้น ช่วง ๗ วัน ๕๐ วัน ๑๐๐ วัน จะเป็นช่วงที่กายละเอียดรับบุญได้ นี่คือหลักการ ส่วนใหญ่มักจะเป็นอย่างนี้ แต่ไม่ใช่ทั้งหมด เพราะฉะนั้น ภายใน ๗ วัน ๕๐ วัน และ ๑๐๐ วัน ก็จะต้องรีบทำบุญทุกบุญให้เต็มกำลังแล้วอุทิศไปให้ผู้เสียชีวิต

๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖